

عنوان مقاله:

بررسی تظاهر کالبدی مفهوم قلمرو در فضاهای شهری در بافت های تاریخی دوران اسلامی یزد

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

بهزاد صدری - مدرس دانشگاه پیام نورسندج

الناز فیض شعار - کارشناس مدیریت شهری

عنایت اله میرزائی - مدرس دانشگاه آزاد نجف آباد

خلاصه مقاله:

هرموجود زنده بنا بر خصلت خود مدعی قلمروی خاص شده و از آن در قبال سایرین دفاع می کند. هایدگر اعتقاد دارد اجزای اصلی قلمرو جنبه خصوصی و مشخص بودن آن و نیز مساله دفاع است. انسان بطور فطری نیازمند آرامش احساس امنیت و ... در زندگی خصوصی خود و محترم شمردن قلمرو خویش از جانب دیگران است. ساماندهی قلمروی محیط زندگی وی جز از طریق اتخاذ شیوه های صحیح در مشخص ساختن عرصه های خصوصی و عمومی زندگی او میسر نیست. این چنین ساختاری احساس تعلق به محیط را بفرد القا نموده و او را در روابط اجتماعی موظف و مسئول ساخته و به سکونتگاه وی هویت می بخشد. یعنی تمامی آن چیزی که دریافت های تاریخی ایران به ویژه در دوران اسلامی که نمونه های بارزی از معماری و شهرسازی پایدار هستند وجود داشته و هم اکنون دریافت های جدید شهرهای ما رخت بر بسته اند. لذا در تحقیق حاضر که جز پژوهشهای کاربردی است بر روی مفاهیمی چون قلمرو و محرمیت دریافت تاریخی یزد که اولین شهر خشتی جهان است تمرکز شده است تا ضمن آشکار ساختن روشهای تبلور این مفاهیم در طراحی کالبد بافت راه کارهایی در جهت به کارگیری عملی این گونه مفاهیم در شهرسازی امروزی ارائه شود. از این منظر سعی شده است با شیوه توصیفی تحلیلی و با استفاده از مطالعات میدانی ابعاد قلمرو کالبدی عملکردی ادراکی فرهنگی اجتماعی و نیز شاخصهای قلمرو و محرمیت چون سلسله مراتب عرصه بندی و ... در چندین محله از بافت تاریخی یزد که متعلق به دوران پس از اسلام هستند بررسی شده است.

کلمات کلیدی:

قلمرو/محرمیت/حریم/مرز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/214390>

